

ка си да имъ разкаже за това чудно нѣщо сичко, щото тя знае. Но дорде тие си разказвале, то Танчо работилъ. Танчо дебешката влѣзалъ въ кѣщи, и, като обирачъ, който са бои да го не види нѣкой, земалъ останалите два сахана, свалилъ кандилото и иконата изъ иконостасътъ, на която била изображена св. Богородица троеручица и която имала сребърни вѣнецъ, и изскокналъ на пѣтьтъ. Слѣдъ единъ часъ Танчо са вѣрналъ и донесалъ брашно, соль и малко овчо сирене.

— Ето ти, Доне, ѣдене за цѣла недѣля, казалъ той. Днесъ ни избави отъ смъртъта св. Богородица троеручица; днесъ дѣцата ми ще бѣдаты сити; а за утре е добаръ господъ.

Дѣцата му сѣ сити; но тие сѣ дѣца и искаты да припкаты и да си поиграютъ: премине часъ или два, а тие пакъ искаты хлѣбецъ и сиренце. Дойдаты въ кѣщи, и пакъ на майка си: „охъ, мамо, у насъ въ